COLECTIVUL DE ANTRENORI

IN PREAJMA CONSFĂTUIRII DIN BUCUREŞTI

PROGRAMUL ŞI ORDINEA DE ZI A CELOR DOUĂ ZILE DE LUCRĂRI A FOST ALCĂTUIT. — ASTĂ-SEARĂ NOUI CONFERINŢE TEHNICE LA FRFA

Departe de a se considera încheiată, odată cu terminarea campionatului, activitatea footballistică dela noi abia își începe o nouă etapă, e drept, mai mult cu caracter administrativ — dacă vreți — dar de maximă importanță.

Seriam eri că pornind dela experiențele și învățămintele acumulate în decursul actualului campionat, la 11 și 12 Decembrie va avea loc în Capitală consfătuirea pe țară a antrenorilor și responsabililor divionari A, B și C, consfătuire în cursul căreia vor fi abordate absolut toate problemele care frământă footballul nostru, antrenorii și responsabilii, și — fireşte — vor fi solutionate în sensul pe care-l pretind interesele superioare ale acestui sport. Într'un cuvânt, în scopul de a asigura footbalului o ameliorare de ordin tehnic atât de necesar simțită în cursul campionatului 1948-49.

*

In primul rând, sarcina pregătirii întregului material care urmează să fie prelucrat la consfătuire, revine colectivului de antrenori FRFA. Și lucrurile se întâmplă întocmai.

In prezent, acest colectiv lucrează cu multă atenție la redactarea problemelor care vor fi expuse și puse la punct cu toată grija pe care o impune seriozitatea muncii, soluțiile pentru fiecare în parte.

Paralel cu aceasta, colectivul își continuă lucrările pregătitoare pentru redactarea manualului de football.

*

Deasemenea se continuă și seria conferințelor de Joi seară, cu care prilej se discută sub toate aspectele posibile, problemele care vor fi rezolvate la 11 și 12 Decembrie.

Astfel, astă seară — este Joi, doar — au loc irei asemenea conferințe și anume:

POSIBILITĂŢILE DE REZOLVARE PENTRU RIDICAREA NIVELULUI TECHNIC AL FOOTBALLULUI ROMÂNESC. — Conferința aceasta va fi susținută de MOLDOVEANU IOACHIM actual antrenor și fost internațional la CFR-B. Desigur, va fi o contribuție la acțiunea care se duce pentru găsirea tuturor soluțiilor menite să asigure o asemenea ameliorare.

UNIFICAREA METODELOR DE ANTRENAMENT. — Conferențiaz: DAN BUSUIOC. Pentru discuțiile care se poartă în jurul acestei probleme — a cărei rezolvare în mod potrivit este de mare importanță pentru footballul nostru, — concluziile lui Busuioc vor fi fără îndoială, în sprijinul unificării.

PROGRAMUL DE ANTRENAMENT IN SEZON DE IARNĂ. — Conferențiază antrenorul echipei UCB Venus. Este chestiunea care interesează în acelaș grad ca și toate celelalte, pentrucă a-nul acesta jucătorii și cluburile vor înaugura în timpul iernii o activitate rațională și metodică după programe întocmite de colectivul de antrenori FRFA, iar conferința va fi — pentru antrenorii bucureșteni — prilej de lămurire și conturare și a rostului și a scopului urmărit prin stabilirea unui program de iarnă.

*

In sfârșit, consfătuirea dela 11 și 12 Decembrie.

Lucrările au ajuns în faza finală în sensul că a fost definitivată ordinea de zi a celor două zile de lucrări.

Se prezintă astfel:

SÂMBĂTĂ 11 DEC. 1948 DELA 9—14

1. Cuvânt de deschidere.
2. Cuvânt din partea OSP-ului.
3. Cuvânt din partea CGM-ului.
4. Raportul FRFA-ului.
5. Discuții asupra raportului FRFA-ului.

SÂMBĂTĂ 11 DEC. 1948 dela ora 16-20

1. Raportul antrenorilor.
2. Problemele foot-ballului actual și posibilitățile de redresare — Braun Coloman.
3. Rolul antrenorilor — Braun Coloman.
4. Terminologia în football — Lambiri Panait.
5. Problema Juniorilor — Steinbach Petre.

DUMINICĂ 12 DEC. 1948 dela ora 9-13

1. Problema metodei WM cu schimb de locuri — Vogl Emerich.
2. Cerințe speciale pentru aplicarea tacticei cu schimb de locuri, și antrenamentele — Braun Coloman.
3. Unificarea metodelor de antrenament — Vogl Emerich.

DUMINICĂ 12 DEC. 1948 dela ora 16

1. Prezentarea programelor unificate — Dincă Schileru.
2. Discuții asupra aplicării programului unificat.
3. DIVERSE, discuții profesionale, propuneri și sugestii.
4. CONCLUZII.

Este o ordine de zi bogată asupra căreia este inutil să mai insistăm. Simpla citire a punctelor cuprinse îi scoate în evidență importanța și menirea.

Și cum de roadele pe care le va da depinde întreaga desfășurare a activității viitoare, rezultă că participanților le revine sarcini precise și de mare răspundere. Ridicarea footballului nostru depinde de antrenori și de conducători.

DE COMUN ACORD

Urmare din pagina 1-a

organelor de conducere, invitațiuni la desordine.

Pentru a ne exprima mai clar, — ne vom declara cu totul împotriva „comunului acord" ce creează situații defavorabile pentru ceilalți sportivi, celelalte echipe cari iau parte la aceeași competiție cu cele două elemente între cari a intervenit înțelegerea. Care înțelegere — e limpede — produce avantagii numai pentru doi.

Să luăm un exemplu, la întâmplare din cele multe cari se pot da: deși regulamentul de tenis de masă prevede serviciul din aer, două echipe adverse — încă nepregătite pentru aplicarea modificărei regulamentare— cad de acord — și... de comun acord cu arbitrul — să execute serviciul ca înainte, din mână. Cum și fac. In afară de faptul că se dă loc unui precedent care stăvilește aplicarea regulamentului în mod integral, — dintr'o astfel de partidă se întâmplă a ieși învingătoare o echipă specializată în servicii din mână, tăiate, cu efect derutant și decisiv în câștigarea unui match. Aceasta în vreme ce, simultan, o altă echipă, cu jucătorii disciplinați și activând în concordanță cu dispozițiunile federale, deși mult superioară celei din cazul „comunului acord", pierde și este eliminată, chiar dacă în mare măsură datorită faptului că a aplicat regulamentul strict în ceeace privește serviciul. Și, clar, rezultă de aci un întreg lanț de situații cari denaturează competiția, în desfășurarea și clasamentul ei.

Nu vom aminti decât în treacăt despre forfaiturile cari înceteză deseori să mai fie forfaituri, în cari echipele pierd — reglementar — puncte, pentruca să le recâștige printr'un nereglementar, injust „comun acord".

Iată motive pentru cari socotim necesar ca forurile de conducere să considere drept nul și neavenit orice „comun acord" intervenit în cazuri similare, iar — în genere — orice înțelegere de felul acesta — uneori întemeiată — să nu fie făcută altfel decât cu încunoștiințarea și avizul organelor coordonatoare a activității, singurele în măsură să aprecieze când și dacă un anume „comun acord" este — sau nu — justificat.

DINTR'UN ARTICOL, UN PROCES ÎNTRE ÎNĂLŢIME ŞI TRIPLU SALT

PE MARGINEA ACTIVITĂŢII ŞI SCRISORILOR CAMPIONULUI NOSTRU, SOETER

CAND ATLEȚII NOȘTRI se supără pun mâna pe telefon, mai ți-o spun și în față (depinde de categoria gazetarului și a sportivului ofensat), sau, uneori se apucă și scriu.

Câte unele sau unii, au talent la scris și răspund foarte frumos, așa cum a făcut apreciatul nostru atlet, Soter.

Inapoi, la înălțime...

După cele de mai sus, dacă a scris Soter, vă închipuiți că este vorba de un conflict între el și un gazetar. Soter a sărit la triplu salt, gazetarul (întâmplător un atlet triplusaltist) i-a recomandat — INAPOI la INALȚIME — și Soter prieten cu gazetarul (doar sunt amândoi atleți) a pus mâna pe condei și i-a motivat noua pasiune. O scrisoare prietenească interesantă și care vrea să pună lucrurile la punct.

Pe de altă parte Soter a mai scris și ziarului nostru.

Iată așa dar, un articol, două scrisori și deschisă o problemă.

ESTE UTIL SAU NU, CA SOTER SA SARA ȘI LA INALȚIME ȘI LA TRIPLU?

Soter spune da, celălalt atlet și gazetar (e vorba de Paul Geangale) scrie nu, așa că este nevoie neapărat de un arbitru, dar nu de football.

Să audiem părțile!

Gazetarul a scris despre proba de triplu salt fără privire specială la Soter.

A socotit proba, (în ciuda faptului că este săritor de triplu) ca una ce dăunează gleznelor și care ar influența asupra unui săritor la înălțime în obținerea unei performanțe apreciabile. Și trebue să recunoască și Soter (care dealtfel a recunoscut) că așa este. Pentru triplu salt se cer glezne foarte bune, ceea ce se presupune că posedă și un săritor de înălțime sau altul de lungime.

Cât sunt de prieteni ambii atleți, gazetarul nu a știut că Soter are glezne chiar atât de tari încât să-i permită săriturile de triplu și grijuliu pentru valoarea campionului nostru în legătură cu duritatea probei, l-a sfătuit să se ocupe în mod special de înălțime, mai ales că Soter, la sfârșit de sezon încă pusă să treacă prin toate probele, după cum singur mărturisește.

Dar dela această chestiune, timișoreanul a înțeles că ziarul nostru, prin articolul în chestiune, se opune desvoltării și participării atleților noștri în această probă.

„Săritura de triplu care momentan la noi e la un nivel destul de scăzut și atletismul nostru suferă de lipsa unor specialiști, această probă va continua să regreseze căci nimeni nu se va apuca de ea, fiind foarte periculoasă".

Cu alte cuvinte, vrea să spună Soter că, poziția noastră va descuraja tineretul care ar dori să practice această probă. Dsigur, o înțelegere greșită a opiniei exprimată de ziarul nostru.

Ce rămâne precis din obiecția noastră, este că triplul salt este o PROBA PRETENȚIOASA, CARE CERE O DOTARE FIZICA SPECIALA, CARE UZEAZA MAI MULT CA CELELALTE, DAR IN CARE ATLETISMUL NOSTRU TREBUE ODATA ȘI ODATA SA EXCELEZE, FIE CA PERFORMANȚA VALOROASA O VA OBȚINE SOTER SAU ALT ATLET.

Era să fie al 99-lea

Ca un doctor ce se autoinjectează, pentru a constata efectele, Soter a făcut într'o zi, înaintea unui match de football, încercări la înălțime și triplu. Dar mai bine citiți pe Soter:

„Dovadă că atunci când am sărit 13,87 la triplu salt, am sărit și la înălțime 1.90 și numai din vina unor spectatori de football nu sunt astăzi 99 recorduri anul acesta, respectiv 1,94 la înălțime".

Exemplificând apoi din atletismul autohton și cel continental, menționând că accidentele sunt inexistente în ultimii trei ani, mai mult, atleții nu se vaită, ajunge totuși la concluzia că „triplul salt este foarte periculos pentru acei care au picioare slabe".

Adică Soter se simte TARE pe picioarele lui și tot el scrie:

„....Cred că n'a fost din partea mea o exagerare atletică, atunci când într'un sezon atletic am concurat de trei ori numai, sărind de 4 ori la Cluj, 5 ori la Timișoara" (n. n. în două concursuri).

Spre 2 metri !

Ripostând acuzației pentru lipsa de viteză, Soter adaugă:

— „....de atunci am făcut un pic antrenament de sprint și acum fug 11.6—11.7 la 100 m. și cu puțină rutină și mai multă tehnică o să ajung mai departe"...

Adică el știe că pentru triplu nu are viteză suficientă, după cum TOT ATAT DE BINE ȘTIE CA VISUL LUI ESTE SPRE 2 m. la înălțime.

Dacă nu suntem în dezacord după explicațiile pe care le-a dat Soter și el și noi trebue să fim de acord că pentru A-ȘI INDEPLINI VISUL, 2 METRI LA INALȚIME, nu are nevoe să facă triplu salt.

Dacă executând o săritură în condițiile cele mai bune, CU STILUL PERFECT PENTRU 2 M. CU UN ELAN IDEAL și dacă în aceste condiții el ar fi epuizat toate posibilitățile și ar fi făcut totul pentru a-și însuși o tehnică perfectă, DAR TOTUL AR FI FOST ZADARNIC, atunci Soter ar fi putut să spună: „NU POT MAI SUS LA INALȚIME, SA VEDEM LA TRIPLU".

Or, Soter mai poate la înălțime. Cu anii lui tineri, cu ambiția și talentul lui stacheta îl cheamă câțiva centimetri mai sus.

Și repetăm, pentru acești câțiva prețioși centimetri nu este nevoe de triplu.

Noi apreciem ambiția lui Soter și nu ar pare bine să-l vedem dublu campion național cu performanțe continentale, dar oricât ar semăna ca probe, înălțimea, lungimea și triplul cum scrie el, ori cât ar fi de elocvente exemplele din atletismul mondial pe care tot el le dă (Moberg 15,47 tripul, 7,31 lungime ori Adedoyn 1,89 înălțime, și 15 triplu), tot credem că legătura este departe de aceea pe care a întrunit-o Moina cu triplu campion balcanic sau național.

Soter va sări la anul și triplu așa vrea și el și antrenorul, dar între peste 14 metri la triplu și 1,95 la înălțime, noi preferăm încă 3 cm. la înălțime.

Deoarece cu această performanță la anul și încă 2 cm. celălalt an, vom fi la „înălțime" în atletismul european.

Deci nu INAPOI LA INALȚIME cum a scris prietenul tău Gengale, fiindcă așa cum scrii tu și ai dreptate, nici nu ai părăsit-o, însă nu cumva ambiția ta pentru triplu să reducă pofta pentru înălțime.

Și cum scrii tu prietenului tău: „sper că la anul ne vom întâlni iarăși în aceiași probă (n. r. triplu) dar cu performanțe mai bune" tot așa îți spun cei din tribune:

„sperăm că la anul te vom vedea din tribune sau mai de aproape, sărind mai mult la înălțime decât anul trecut, dar să nu cumva să ne desamăgești sărind mai puțin la înălțime fiindcă atunci te vom aplauda și mai puțin chiar dacă vei bate pe Chiriacescu și Topoloveanu la triplu salt și așa vei fi dublu campion național".

Arbitrajul s'a terminat și poate Soter îmi va scrie, însă cu mine nu se va duela la triplu cum va face cu Geangale, fiindcă eu abia sar 10 m. și promit că nu mă prezint la niciun concurs, iar ei doi, fiindcă n'au fost certați nici nu trebue să se împace...

Aurel Neagu

SPORTUL IN ŢĂRILE CAPITALISTE

(Urmare din pagina 1-a)

gresiune împotriva unor popoare pașnice și de a educa tineretul lor într'un spirit militarist, șovinist, războinic, pentru asuprirea altor popoare, caracteristic regimurilor fasciste.

Însăși Olimpiada dela Berlin a fost organizată de hitleriști în acest spirit de paradă războinică.

(3) Alt aspect al sportului burghez este sportul făcut ca o simplă pierdere de timp, ca o distracție, numindu-se burghezii, singurii posesori de timp liber disponibil pentru distracție în regimul capitalist: amatorii în acest fel iau naștere sporturile de salon cari în fond nici nu sunt sporturi deși necesită o certă dexteritate și conțin și un aspect de concurs. Astfel este biliardul, întrucât va ping-pongul, croquet-ul care se joacă în grădina din fața casei burgheze, golful care este un joc de plimbare. Astfel iau naștere așa zise sporturi cum este turismul cu limuzine, cu yachturi sau cu vapoare transoceanice. In genere această evadare în natură este o invenție burgheză, care fuge de realitățile crunte ale mizeriei cauzate de propria-i exploatare, din orașele industriale. Este o formă a fugii de realitate a burghezuluci. Altă formă de sport este hipismul, o altă invenție tipic burgheză care constă din a crește cai și de a pune jockeii să alerge, iar burghezul afirmă că face sport fiind simplu spectator și parior în tribune.

Așa s'au născut acele cluburi exclusiviste la cari numai membrii marei burghezii a țărilor capitaliste au acces, chiar și aceștia trebuind să facă față unor condiții de admitere foarte riguroase pentru a putea pătrunde. Aceste sunt adevărate cluburi amatoare, unde în niciun caz nu poate pătrunde un profesionist, care prin firea lucrurilor nu este un burghez ci un sportiv provenit din proletariat, cum am arătat mai sus. Astfel de cluburi au fost la noi „Jockey-Club", „Yacht-Club", „Country-Club", „Clubul Călăreților", „Automobil Club" etc. având corespondent în cluburile tuturor țărilor capitaliste. In această legătură trebue spus că tot eșafodajul de regulamente internaționale, toate bazate pe diferențiere minuțioasă prin definiții savante ale amatorismului de profesionism, au un conținut de clasă, prin care clasa burgheză exploatatoare își apără sportul pnr distractiv, de un eventual amestec al elementelor provenite din alte clase și cari din cauza poziției lor economice de exploatare nu pot practica sportul în mod intens decât în forme mai mult sau mai puțin clar profesioniste. Clasa burgheză creiază regulamentul amator și se baricadează prin toate mijloacele de imixtiune profesionistă dar tot ea este aceea, care calcă aceste reguli amatoare acolo unde interesele ei de clasă cer acest lucru. In acest fel se întâmplă cu „atleții studenți" americani, cu „pompierii" suedezi, cari sunt profesioniști nedeclarați, crescuți în „laboratoare" atletice pentru a repurta victorii internaționale în compania sportivilor amatori, atunci, când în realitate metode de cel mai clar profesionism sunt folosite pentru perfecționarea lor sportivă. Aceste manopere sunt ascunse cu grijă de conducătorii sportivi respectivi și numai cu ocazia răbufnirii vre-unui scandal internațional de descalificare a unor falși amatori, avem ocazia că aruncăm o privire în această organizație de sport amator pusă în slujba naționalismului burghez. Tipice au fost cazurile de descalificare pentru profesionism ale atleților Haegg, și E. Anderson în Suedia, Ladoumègue în Franța, Nurmi în Finlanda, etc.

Un lucru este cert, că un muncitor trăind din munca mâinilor sale nu va putea practica în condițiunile capitaliste sportul pentru care simte talent, el neputându-și procura echipament, să se antreneze, să facă lungi deplasări și să facă eforturi fizice relativ intense pentru a putea concura. In această organizare sportivă capitalistă un muncitor nu va putea practica sport de calitate decât dacă va ieși din cadrul regulamentului amator în timp ce un Lord Burghley va putea deveni campion olimpic la 400 m. garduri, chiar amator fiind, având toate mijloacele materiale necesare propriei sale perfecționări sportive.

Am grupat până [illegible] pe baza acestor date, că muncitorimea din țările capitaliste nu face sport. Mai mult decât atât, muncitorimea în aceste țări își organizează un sport propriu și luptă nu numai pentru ca să-și creeze condiții de practicare a sporturilor ,dar duce lupta ei de clasă chiar și în sânul și cu ajutorul organizațiilor ei sportive. Și în țara noastră am putut vedea în timpul regimurilor trecute o serie de cluburi muncitorești ca Stăruința la București, Amefa la Arad, CAMT la Timișoara cari au urmărit antrenarea tineretului muncitoresc într'o mișcare sănătoasă de educație fizică. A existat la noi Asociația „Prietenii Naturii" cu 16 filiale în țară despre care șeful siguranței raporta „Prințului" Carol, care a fost președintele FSSR-ului pe atunci, că „existența acestei asociații periclitează siguranța statului". De sigur că această asociație a fost repede disolvată de conducătorii reacționari ai regimului. Aceste asociații muncitorești au fost permanent persecutate de poliție, mulți conducători fiind bătuți, schingiuiți și încarcerați.

In țările capitaliste clasa muncitoare având în frunte partidele comuniste luptă pentru înlăturarea regimurilor de exploatare și luptă în același timp pentru câștigarea dreptului de a face sport. Astfel în Franța există FSGT care are sprijinul Partidului Comunist Francez și al Confederației Generale a Muncii franceze și care întrunește aproape 300.000 de muncitori francezi. Acești muncitori fac sport în cele mai grele condiții și dovedesc zi cu zi solidaritatea lor cu clasa muncitoare în lupta ei împotriva crunței exploatări. Frumoase sunt exemplele numeroase ale sportivilor FSGT cari au organizat și organizează zeci de reuniuni sportive în folosul minerilor greviști din Nordul Franței.

Cu totul alta este situația sportului în regimurile de democrație populară, unde și sportul a pornit pe drumul realizării formelor socialiste care corespunde unei desvoltări extraordinare atât ca masse cât și ca ameliorare calitativă și duce negreșit la lichidarea formelor afaceriste și diversioniste practicate de burghezie. La noi de acum, clasa muncitoare în frunte cu Partidul Muncitoresc, au reușit să realizeze succese importante — paralel cu celelalte sectoare de activitate — și în sport.

In țara noastră mișcarea sportivă, în urma sprijinului dat de Partidul Muncitoresc Român, de Guvernul nostru, a avut o serie de succese importante, cum a fost Cupa Unității Tineretului, competiție compusă din 420.000 membri sportivi, cross-ul dela 1 Mai, 7 Noembrie etc. Toate acestea nu sunt decât mărturii că mergem spre succes, luând exemplul viu al Uniunii Sovietice zi de zi, ceas de ceas, exemplu care ne va călăuzi și în viitoarele noastre activități.

DUPĂ CAMPIONATELE REGIONALE DE GIMNASTICĂ

„Succes desăvârșit la Cluj, ...nu același lucru la Brașov

Sfârșitul săptămâni precedente a coincis cu disputarea campionatelor regionale de gimnastică la Cluj și Brașov, primele campionate regionale disputate până la noi în țară.

Tocmai din această cauză — determinată de participarea unui număr important de concurenți — rezultatele acestor dispute — și cele tehnice alături de cele organizatorice și propagandistice — interesează în cea mai mare măsură.

In cele ce urmează, vom încerca să dăm cititorilor noștri o imagine justă a celor petrecute în aceste două orașe.

Succes desăvârșit la Cluj

Intrecerile celor două zile de concurs au reușit să-și îndeplinească misiunea, scoțând în evidență pe cei mai buni.

La categoria I masculin, echipa K.A.S.E. a câștigat pe merit, întrucât toți înscriși săi au luptat cu toate forțele, având în frunte pe FELVINCZI EUGEN, care singur a obținut întâietatea la 3 aparate. Echipa *Dermata*, care s'a clasat a II-a la o diferență de numai 9 puncte, a dovedit că și tinerii ei gimnaști știu să lupte pentru o clasificare excelentă. el mai bun dela Dermata a fost BEDO CAROL, al doilea în clasamentul individual.

Surpriza concursului masculin a fost comportarea echipei din Tg. Mureș RATA, care — la exercițiile impuse — a învins toate echipele clujene.

Cel mai bun concurent al echipei a fost KELBINSZKY VASILE, secondat de veșnicul tânăr GEDEON ZOLTAN, care — cu cei 42 ani ai lui — a trecut înaintea multor tineri. Echipa UEC, a fost reprezentată doar de 4 concurenți și astfel nu a putut împiedica victoria celorlalte grupări. Cei mai buni concurenți ai săi au fost PAȘCA W., și BATIZ ANDREI, cari au ajuns între primii 10 clasați.

*

La fete, echipa DERMATA — care a fost alcătuită în mare parte din concurente cari au arătat și în trecut rezultate frumoase — nu s'a desmințit nici de data aceasta și a câștigat fără emoții locul I pe echipe. Cea mai bună concurentă, KEREKEȘ MELINDA, a fost revelația concursului, întrucât a câștigat primul loc la individual compus și individual locul I la 3 aparate.

Trebue să menționăm marele succes de care s'a bucurat exercițiul Flich — Flach (Roata țiganului, executată ireproșabil pe bârnă).

Și-acî a fost o surpriză: frumoasa comportare a lui BERKI MARGARETA și GECZO OLGA, cari au ieșit definitiv din anonimat, terminând la locurile II și III la individual și compus.

Menționăm deasemeni gestul sportiv al lui FINȚA MAGDALENA (KKASE), care — bolnavă — a ținut să concureze pentru a nu periclita șansele echipei sale (care s'a clasat a doua).

Astfel, ea nu a putut să ocupe decât locul II în clasamentul individual. Frumos s'a comportat și tânăra speranță BARTHA MARIA, clasată a 5-a.

Echipa U. E. C. a ocupat locul III., prezentând o echipă tânără, cu noui talente, cari vor aduce încă victorii grupării lor. Dintre concurente, POP MARIA, a fost aceea care a adus cel mai mare număr de puncte echipei sale, clasându-se la locul 6 dintre primele 10. La fel trebue să menționăm frumoasa comportare a surorilor MUNTEANU, LILI și OLGA, cari sunt și ele între primele 10.

*

La categoria II-a bărbați, echipa câștigătoare este SPORTUL MUNCITORESC BAIA-MARE, care nu venise cu gândul la victorie, ci doar din dorința de a învăța. Din cei 5 concurenți, 4 au ajuns între primii 10, în frunte cu PAPP VASILE. A II-a echipă clasată este OLIMPIA UTM, din care SZEKELY ȘTEFAN și SZALKA IOSIF au terminat la locurile 5 și 6 la individual compus.

La categoria II-a feminină, s'a încins o luptă dârză pentru primul loc întrucât au participat 5 echipe, dintre cari OLIMPIA UTM cu 2 echipe, prima ocupând locul I, înaintea echipei feminine DERMATA.

Cea mai bună concurentă a Olimpiei UTM I a fost MONI OLGA, urmată de BLENEȘI MARIA, KÁTONA VIORICA, BALOGH NORA și SZABO JOLANDA. Echipa a doua a Dermatei a ocupat locul II, având cea mai bună concurentă în persoana tinerei BIKAS OLGA. Au marcat echipele Olimpia II, KKASE (CSFPC) cu echipa doua și Sportul Muncitoresc din Baia-Mare.

Un public numeros a asistat la aceste concursuri, organizate foarte bine și cari au arătat vitalitatea gimnasticei clujene.

Arbitrajul a fost mult mai bun ca

(Continuare pag. 5 la rubrică)

In anul 1948, au fost înregistrate 98 recorduri naționale la atletism. (ZIARELE).

— Parcă n'am fi putut să atingem măcar 100!!

— Io zic să vorbim cu Paraschivescu poate mai doboară două pe 2500 m. și 8000 m.!!!

V. FIREA, RADU IONIȚA ȘI EMIL PANDREA se apropie de sosire în campionatul național de cross, pe care-l va câștiga spre surprindere „demifondistul „EMIL PANDREA, muncitor la Uzinele „Steagul Roșu" dela Brașov.

Poate deveni Pandrea urmașul lui Dinu Cristea în cursele de fond? Sezonul atletic 1949 va aduce răspunsul.

La Centrul de Instrucție Jandarmi din Dorohoi, sportul este în plină desvoltare...

Astăzi, sportul în armată se bucură de toată atenția cuvenită. Ore speciale de educație fizică și sport sunt încadrate în programul zilnic de pregătire al ostașilor. La toate unitățile din țară, se acordă o mare importanță activității sportive, care se îmbină armonios cu munca politică educativă și instructivă.

La centrul de instrucție jandarmi din Dorohoi, începutul a fost făcut prin crearea unei echipe de footbal, care a repurtat frumoase succese.

Și alte sporturi...

Activitatea sportivă nu s'a limitat însă numai la football ci toate sporturile au fost deopotrivă încurajate. Astfel la „Crossul să întâmpinăm ziua de 7 Noembrie", din partea centrului de instrucție au participat 150 concurenți, care au obținut rezultate bune. Astfel soldatul Popa, s'a clasat primul la proba de 2.000 m. Acum când a venit iarna, activitatea nu va stagna. In una din sălile de mese va fi amenajat un teren de volley, precum și o pistă de popice. Paralel cu aceasta, a început revizuirea celor 90 perechi de skiuri, pentruca în scurtă vreme ostașii să poată skia pe dealul „Polonic" din apropiere.

Demn de remarcat este faptul că Joia după amiază, pe câmpul de instrucție, întreaga unitate este antrenată pentru sport, participând la diferite probe polisportive.

Centrul de instrucție din Dorohoi, sportul este îndrumat pe un făgaș sănătos, pășind pe calea afirmării.

Jandarm soldat
Patache Octavian
Coresp. voluntar

Din activitatea Școalei Tehnice Sportive

O FRUMOASĂ SERBARE DATĂ DE ELEVI LA FABRICA «SEMĂNĂTORUL»

La Școala Tehnică Sportivă din București, se muncește cu toată seriozitatea. Elevii și profesorii, au format o adevărată familie, și realizările de până acum sunt pozitive. Manifestații sportive, culturale, însușirea cât mai bine a disciplinelor, iată numai câteva din punctele pe care și le-au propus și le-au îndeplinit cei de la școala tehnică sportivă din Capitală.

Elevii printre muncitorii dela fabrica „Semănătorul"

In ziua de 24 Noembrie, elevii școalei, au dat un festival la fabrica „Semănătorul" pentru muncitorii acestei fabrici. Programul artistic oferit a fost la înălțime fiind primit cu multă bucurie de cei care populau sala. Apoi, tinerii sportivi au făcut o reușită demonstrație de box după care secția de lupte a fabricei s'a produs, încheind programul. Astfel înțeleg să contribue elevii școalei tehnice sportive la cunoașterea și strângerea legăturilor dintre tineretul studios și muncitori.

Clasa I-a C, s'a evidențiat

Duminică 28 Noembrie, clasa I-a C, a dat o frumoasă serbare culturalo-sportivă, serbare care s'a bucurat de un frumos succes. Programul apreciat de numerosul public din sală, a fost compus din coruri, recitări, o scenetă și demonstrații de gimnastică ritmică și la aparate. Intregul program a fost susținut de elevii clasei I-a C, care s'au evidențiat cu acest prilej.

Ion Neagu și
V. Sarchisian
Corespondenți